

Ročník 1965

# Sbírka zákonů

## Československé socialistické republiky

Částka 44

Vydána dne 9. října 1965

Cena

---

OBSAH:

100. Vyhláška Ústřední správy nákupu zemědělských výrobků o zrušení povinného odprodeje sádla  
101. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Úmluvě o pobřežních vodách a pásmu přilehlém  
Oznámení o vydání obecných právních předpisů
- 

100

VYHLÁŠKA

Ústřední správa nákupu zemědělských výrobků

ze dne 6. října 1965

**o zrušení povinného odprodeje sádla**

Ústřední správa nákupu zemědělských výrobků stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 6 zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 40/1962 Sb., o zřízení Ústřední správy nákupu zemědělských výrobků:

§ 1

Povinný odprodej sádla z domácích porážek prasat se ruší.

§ 2

Zrušují se ustanovení § 7, jakož i ustanovení § 10 vyhlášky Ústřední správy nákupu zemědělských výrobků č. 48/1963 Sb., o domácích porážkách prasat, povinném odprodeji sádla a nákupu kůží z těchto porážek, pokud upravují povinný odprodej sádla.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Náměstek předsedy:

Vadura v. r.

## 101

## V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 31. července 1965

## o Úmluvě o pobřežních vodách a pásnu přilehlém

Dne 29. dubna 1958 byla v Ženevě sjednána Úmluva o pobřežních vodách a pásnu přilehlém.

Jménem Československé socialistické republiky byla Úmluva podepsána v New Yorku dne 30. října 1958.

S Úmluvou o pobřežních vodách a pásnu přilehlém vyslovila vláda souhlas dne 26. dubna 1961 a Národní shromáždění dne 26. června 1961. President republiky Úmluvu ratifikoval dne 13. července 1961.

Československá ratifikační listina k Úmluvě o pobřežních vodách a pásnu přilehlém byla uložena u generálního tajemníka Organizace spojených národů — depozitáře Úmluvy — dne 31. srpna 1961.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 29, odstavce 1) dne 12. srpna 1964. Tímto dnem vstoupila v platnost rovněž pro Československou socialistickou republiku.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

dr. Gregor v. r.

## Ú M L U V A

## O POBŘEŽNÍCH VODÁCH A PÁSMU PŘILEHLÉM

Státy, které jsou stranami Úmluvy se dohodly na těchto ustanoveních:

2. Tato svrchovanost je vykonávána za podmínek uvedených v ustanoveních těchto článků a v jiných pravidlech mezinárodního práva.

## Č Á S T I

## POBŘEŽNÍ VODY

## Oddíl I.

## Všeobecná ustanovení

## Článek 1

1. Svrchovanost státu se rozšiřuje za jeho pevninské území a vnitrostátní vody, až na mořské pásmo přiléhající k jeho pobřeží, zvané pobřežní vody.

## Článek 2

Svrchovanost pobřežního státu se vztahuje na vzdušný prostor nad pobřežními vodami, jakož i na jejich mořské dno a podzemí.

## Oddíl II.

## Hranice pobřežních vod

## Článek 3

Není-li jinak stanoveno v těchto článcích, normální základní čarou pro měření šíře pobřežních

vod je čára odlivu podél pobřeží, jak je zakreslena na mapách velkého měřítka, které jsou úředně uznány pobřežním státem.

#### Článek 4

1. V místech, kde pobřeží je velmi členité a má hluboké zářezy nebo kde je pás ostrovů podél pobřeží v jeho bezprostřední blízkosti, lze použít při vytyčování základní čáry, od níž se měří šíře pobřežních vod, metody rovných základních čar spojujících příslušné body.

2. Vytyčení takových základních čar se nesmí podstatně odchylovat od celkového směru pobřeží a prostory moře ležící uvnitř těchto čar musí být dostatečně úzce spojeny s oblastí země, aby mohly být podrobeny režimu vnitrostátních vod.

3. Při vytyčování základní čáry se nesmí vycházet z vynořujících se vyvýšenin v pásmu odlivu, jestliže na nich nejsou zřízeny majáky nebo jiná podobná zařízení nacházející se trvale nad hladinou moře.

4. Kde se používá metody rovných základních čar podle ustanovení odst. 1, je možno přihlídnout při určování jednotlivých základních čar k zvláštním hospodářským zájmům oblastí, jejichž existence a důležitost je zřejmá na základě dlouhodobého užívání.

5. Systému rovných základních čar nemůže stát používat takovým způsobem, že by oddělil od volného moře pobřežní vody jiného státu.

6. Pobřežní stát je povinen jasně vyznačit rovné základní čáry na námořních mapách, jež musí být vhodným způsobem zveřejněny.

#### Článek 5

1. Vody prostírající se směrem k pevnině od základní linie pobřežních vod tvoří část vnitrostátních vod státu.

2. Tam, kde vytyčení rovné základní čáry podle článku 4 má za následek, že oblastí, jež byly dříve pokládány za součást pobřežních vod nebo volného moře, jsou zahrnuty do vnitrostátních vod, bude existovat právo pokojného průjezdu těmito vodami, jak je stanoveno v článcích 14 a 23.

#### Článek 6

Vnější hranici pobřežních vod tvoří čára, jejíž každý bod leží od nejbližšího bodu základní čáry ve vzdálenosti rovnající se šíři pobřežních vod.

#### Článek 7

1. Tento článek se vztahuje pouze na zátoky, jejichž břehy náleží jedinému státu.

2. Pro účely tohoto článku rozumí se zátokou zřetelný zářez, jehož proniknutí do pevniny je v takovém poměru k šířce jeho ústí, že obsahuje vody obklopené zemí a představuje více než pouhý záhyb pobřeží. Zářez se však považuje za zátoku, jen bude-li jeho plocha stejně velká nebo větší než polokruh, jehož průměrem je přímka vedená napříč ústím zářezu.

3. Pro účely měření se považuje za oblast zářezu oblast ležící mezi čarou největšího odlivu podél pobřeží zářezu a přímkou spojující body největšího odlivu při jeho přirozeném ústí. Kde však vzhledem k existenci ostrovů zářez má více než jedno ústí, polokruh se vytyčí na čáře tak dlouhé, jako je úplný součet délek přímek vedených přes různá ústí. Ostrovy v zářezu se budou započítávat tak, jako by byly součástí vodní plochy zářezu.

4. Jestliže vzdálenost mezi body největšího odlivu u přirozeného ústí zálivu nepřesahuje dvacet čtyři míle, lze vést rozhraničující čáru mezi těmito oběma body největšího odlivu a vody takto ohraničené budou považovány za vnitrostátní vody.

5. Kde vzdálenost mezi body největšího odlivu u přirozeného ústí zálivu přesahuje dvacet čtyři míle, lze vytyčit rovnou základní čáru v délce dvaceti čtyř mil uvnitř zálivu takovým způsobem, aby zahrнула maximum vodní plochy jaké je možné oddělit čarou této délky.

6. Shora uvedená ustanovení se nevztahují na tzv. „historické“ zálivy ani na ty případy, kdy se užívá systému rovných základních čar podle článku 4.

#### Článek 8

Pro účely vymezení pobřežních vod budou stálá přístavní zařízení, která nejdále vybíhají do moře a tvoří nedílnou část přístavního systému, považována za součást pobřeží.

#### Článek 9

Rejdy, jejichž se normálně používá pro nakládání, vykládání a kotvení lodí a které by se jinak nacházely zcela nebo částečně mimo vnější hranici pobřežních vod, se zahrnují do pobřežních vod. Pobřežní stát je povinen zřetelně tyto rejdy označit, a vyznačit je zároveň s jejich hranicemi na námořních mapách, jež musí být náležitě zveřejněny.

**Článek 10**

1. Ostrov je přírodou vytvořená část země obklopená vodou, která vyčnívá nad vodou za největšího přílivu.

2. Pobřežní vody ostrova se měří podle ustanovení těchto článků.

**Článek 11**

1. Vynořující se vyvýšenina je přírodou vytvořená část země, která je obklopena vodou a vyčnívá nad vodou za největšího odlivu, avšak je zaplavována za největšího přílivu. Tam, kde vynořující se vyvýšenina leží zcela nebo částečně v takové vzdálenosti od pevniny nebo ostrova, která nepřesahuje šíři pobřežních vod, může být čára odlivu této vyvýšeniny použita za základní linii pro měření šíře pobřežních vod.

2. Leží-li vynořující se vyvýšenina zcela v takové vzdálenosti od pevniny nebo ostrova, která přesahuje šíři pobřežních vod, nemá své vlastní pobřežní vody.

**Článek 12**

1. Tam, kde pobřeží dvou států leží proti sobě nebo spolu sousedí, není žádný z obou států oprávněn, není-li mezi nimi opačně dohody, rozšířit své pobřežní vody za střední čáru, od níž se měří šíře pobřežních vod každého z obou států. Ustanovení tohoto odstavce se však nepoužije tam, kde je nutné pro historický právní důvod nebo jiné zvláštní okolnosti rozhraničit pobřežní vody obou států způsobem, který je v rozporu s tímto ustanovením.

2. Rozhraničující čára mezi pobřežními vodami dvou států ležících naproti sobě anebo sousedících bude zakreslena na námořních mapách velkého měřítka, úředně uznaných pobřežními státy.

**Článek 13**

Jestliže se řeka vlévá přímo do moře, bude základní čarou rovná čára napříč ústím řeky mezi body jejích břehů na čáře největšího odlivu.

**Oddíl III.****Právo pokojného průjezdu****Pododdíl A.****Pravidla vztahující se na všechny lodě****Článek 14**

1. S výhradou ustanovení těchto článků mají lodě všech států, ať pobřežních nebo vnitrostátních, právo pokojného průjezdu pobřežními vodami.

2. Průjezd je plavba pobřežními vodami buď za účelem proplutí, aniž by loď veplula do vnitrostátních vod, nebo za účelem veplutí do vnitrostátních vod, anebo za účelem vyplutí z vnitrostátních vod na volné moře.

3. Průjezd zahrnuje zastavení a kotvení, avšak pouze potud, pokud souvisí s normální plavbou nebo se staly nezbytnými z důvodu vyšší moci nebo nouze.

4. Průjezd je pokojný, pokud neohrožuje mír, veřejný pořádek nebo bezpečnost pobřežního státu. Takový průjezd bude probíhat v souladu s těmito články a jinými pravidly mezinárodního práva.

5. Průjezd cizích rybářských lodí se nepovažuje za pokojný, jestliže tyto lodě nezachovávají zákony a předpisy pobřežního státu, které vydal a zveřejnil za tím účelem, aby zabránil těmto lodím lovit v pobřežních vodách.

6. Podmořská plavidla jsou povinna proplout na povrchu a ukázat svou vlajku.

**Článek 15**

1. Pobřežní stát nesmí ztěžovat pokojný průjezd pobřežními vodami.

2. Pobřežní stát je povinen přiměřeným způsobem upozornit na všechna nebezpečí, která podle jeho vědomí ohrožují plavbu jeho pobřežními vodami.

**Článek 16**

1. Pobřežní stát může učinit ve svých pobřežních vodách potřebná opatření, aby zabránil průjezdu, který není pokojný.

2. Pokud jde o lodě, které plují do vnitrostátních vod, má pobřežní stát právo podniknout nezbytná opatření, aby zabránil jakémukoli porušování podmínek stanovených pro připuštění takových lodí do těchto vod.

3. S výhradou ustanovení odstavce 4 může pobřežní stát aniž by diskriminoval mezi cizími loděmi dočasně zastavit v určitých oblastech svých pobřežních vod pokojný průjezd cizích lodí, je-li takové zastavení nezbytné pro ochranu jeho bezpečnosti. Takové zastavení nabude účinnosti pouze tehdy, bylo-li patřičně publikováno.

4. Pokojný průjezd cizích lodí nesmí být zastaven v úžinách, jichž se používá pro mezinárodní plavbu mezi jednou částí volného moře a druhou částí volného moře nebo pobřežními vodami cizího státu.

## Článek 17

Cizí lodi, které vykonávají právo pokojného průjezdu, se podřídí zákonům a předpisům vydaným pobřežním státem v souladu s těmito články a jinými pravidly mezinárodního práva a zejména těm zákonům a předpisům, které se vztahují na dopravu a plavbu.

## Pododdíl B.

## Pravidla vztahující se na obchodní lodě

## Článek 18

1. Od cizích lodí se nesmějí vybírat žádné poplatky za pouhý jejich průjezd pobřežními vodami.

2. Poplatky se mohou vybírat od cizích lodí projíždějících pobřežními vodami jen jako úplata za zvláštní služby prokázané lodi. Tyto poplatky se musí vybírat bez diskriminace.

## Článek 19

1. Trestní jurisdikce pobřežního státu nemá být vykonávána nad cizími loděmi, které proplouvají pobřežními vodami, za účelem zatčení nějaké osoby nebo vyšetřování v souvislosti se zločinem spáchaným na palubě lodi v době jejího průjezdu, s výjimkou těchto případů:

- a) jestliže následky trestného činu postihují pobřežní stát;
- b) jestliže trestný čin je s to porušit klid v zemi nebo pořádek v pobřežních vodách;
- c) jestliže pomoc místních úřadů byla vyžádána kapitánem lodi nebo konzulem země, pod jejíž vlajkou loď pluje;
- d) jestliže je nezbytné zabránit nedovolenému obchodu s omamnými látkami.

2. Výše uvedená ustanovení se nedotýkají práva pobřežního státu provést opatření stanovené jeho zákonodárstvím za účelem zatčení nebo vyšetřování na palubě cizí lodi projíždějící pobřežními vodami po opuštění vnitrostátních vod.

3. V případech předvídaných v odstavci 1 a 2 tohoto článku, vyrozumí pobřežní stát, žádá-li o to kapitán lodi, konzulární úřad státu, pod jehož vlajkou loď pluje, ještě předtím, než podnikne jakákoliv opatření, a usnadní navázání styku mezi konzulárním úřadem a posádkou lodi. V případech naléhavé nutnosti může být sdělení učiněno během podnikaných opatření.

4. Při posuzování, zda nebo jak má být zatčení provedeno, jsou místní úřady povinny brát náležitý ohled na zájmy plavby.

5. Pobřežní stát nesmí podniknout na palubě cizí lodi projíždějící pobřežními vodami žádná opatření za účelem zatčení osoby anebo vyšetřování v souvislosti s jakýmkoli zločinem spáchaným předtím, než loď vplula do pobřežních vod, jestliže tato loď vyplula z cizího přístavu a pouze proplouvá pobřežními vodami, aniž vepluje do vod vnitrostátních.

## Článek 20

1. Pobřežní stát nemá zadržovat cizí loď proplouvající pobřežními vodami ani měnit její směr za účelem výkonu civilní jurisdikce vůči některé osobě na palubě lodi.

2. Pobřežní stát nesmí provést exekuci nebo vykonat zajišťovací opatření proti lodi ve věcech občanskoprávních, leda že by šlo o závazky nebo odpovědnost, které loď sama převzala nebo které ji postihují během plavby nebo k účelům její plavby vodami pobřežního státu.

3. Ustanovení předcházejícího odstavce se nedotýkají práva pobřežního státu provést exekuci nebo vykonat zajišťovací opatření ve věcech občanskoprávních podle svého zákonodárství vůči cizí lodi, která kotví v pobřežních vodách nebo proplouvá pobřežními vodami, po opuštění vnitrostátních vod.

## Pododdíl C.

## Pravidla vztahující se na státní lodi jiné než válečné

## Článek 21

Pravidla obsažená v pododdílech A a B se vztahují rovněž na státní lodi používané k obchodním účelům.

## Článek 22

1. Pravidla obsažená v pododdílu A v článku 18 se vztahují na státní lodi používané k účelům neobchodním.

2. S výjimkami obsaženými v ustanoveních zmíněných v předcházejícím odstavci nic v těchto článcích se nedotýká imunit, jichž takové lodi požívají podle těchto článků nebo jiných pravidel mezinárodního práva.

## Pododdíl D.

## Pravidla vztahující se na válečné lodí

## Článek 23

Jestliže se válečná loď nepodrobí předpisům pobřežního státu týkajícím se průjezdu pobřežními vodami a neuposlechne výzvy jí dané, aby je dodržovala, může pobřežní stát žádat, aby válečná loď opustila pobřežní vody.

## ČÁST II

## Pásmo přilehlé

## Článek 24

1. V pásmu volného moře přiléhajícím k jeho pobřežním vodám může pobřežní stát provádět kontrolu potřebnou k tomu, aby:

- a) bylo zabráněno porušování jeho celních, fiskálních, imigračních nebo zdravotních předpisů na jeho území nebo v pobřežních vodách;
- b) byla stíhána porušení uvedených předpisů, spáchaná na jeho území nebo v pobřežních vodách.

2. Pásmo přilehlé nesmí se rozprostírat dále než dvanáct mil od základní čáry, od které se měří šíře pobřežních vod.

3. Tam, kde pobřeží dvou států leží naproti sobě anebo sousedí, není žádný z obou států oprávněn, nedošlo-li mezi nimi k opačné dohodě, rozšířit své pásmo přilehlé za střední čáru, jejíž každý bod je ve stejné vzdálenosti od nejbližších bodů na základní čáře, od níž se měří šíře pobřežních vod obou států.

## ČÁST III

## Závěrečné články

## Článek 25

Ustanovení této Úmluvy nejsou na újmu platným úmluvám nebo jiným mezinárodním dohodám ve vztazích mezi státy, které jsou stranami těchto úmluv nebo dohod.

## Článek 26

Tato Úmluva bude do 31. října 1958 otevřena k podpisu všem členským státům Organizace spojených národů nebo některé mezinárodní odborné organizace, jakož i každému jinému státu, který bude vyzván Valným shromážděním Organizace

spojených národů, aby se stal smluvní stranou této Úmluvy.

## Článek 27

Tato Úmluva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

## Článek 28

Tato Úmluva bude otevřena k přístupu každého státu, který náleží do některé z kategorií uvedených v článku 26. Listiny o přístupu budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

## Článek 29

1. Tato Úmluva nabude účinnosti třicátého dne ode dne uložení dvaadvacáté ratifikační listiny nebo listiny o přístupu u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

2. Pro každý stát, který Úmluvu ratifikuje nebo k ní přistoupí po uložení dvaadvacáté ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, nabude Úmluva platnosti třicátého dne po uložení jeho ratifikační listiny nebo listiny o přístupu.

## Článek 30

1. Po uplynutí pětiletého období ode dne nabytí účinnosti této Úmluvy může kterákoliv smluvní strana kdykoli podat žádost o revizi této Úmluvy, a to písemným sdělením adresovaným generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

2. Valné shromáždění Organizace spojených národů rozhodne o opatřeních, která mají být po případě učiněna v souvislosti s takovou žádostí.

## Článek 31

Generální tajemník Organizace spojených národů zpraví všechny členské státy Organizace spojených národů a ostatní státy na něž odkazuje článek 26:

- a) o podpisech této Úmluvy a o uložení ratifikačních listin a listin o přístupu podle článku 26, 27 a 28;

- b) o datu nabytí účinnosti této Úmluvy podle článku 29;
- c) o žádostech o revizi podle článku 30.

#### Článek 32

Originál této Úmluvy, jejíž anglické, čínské, francouzské, ruské a španělské znění jsou stejně

autentická, bude uložen u generálního tajemníka Organizace spojených národů, který zašle její ověřené opisy všem státům uvedeným v článku 26.

**N a d ů k a z t o h o** podepsaní zmocněnci, řádně pověřeni svými vládami, podepsali tuto Úmluvu.

**D á n o v Ž e n e v ě**, dvacátého devátého dubna tisíc devět set padesát osm.

**OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ**

Ministerstvo spravedlnosti

vydalo v dohodě s Ústředním výborem odborového svazu zaměstnanců státních orgánů a místního hospodářství podle § 5 zák. **opatření č. 84/1963 Sb. o Státní mzdové komisi**  
výnos ze dne 8. června 1965 čj. 442/65 — org. odbor

**o odměňování práce advokátů, advokátních čekatelů a ostatních pracovníků čs. advokacie.**

Výnos je publikován ve Sbírce instrukcí a sdělení ministerstva spravedlnosti, ročník II, částka 6—7 ze dne 25. července 1965, do níž lze nahlédnout u všech okresních a krajských soudů v ČSSR, jakož i v advokátních poradnách.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. července 1965.